



Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Hamisított vadak az Állatkertben

Forrás:

Az Est

Bp.

(Hely)

1921 VI 3

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Osztályozás

Tárgy

590.06

Hely

Idő

"1921"

Személy

Hamisított vadak az Állatkertben

— Az Est tudósítójától —

Budapestnek van Európában a leggazdagabb állatkertje. Ez a dicsőség azonban nem sokáig fog tartani, mert a győztes országokban megkezdődik az utánpótlás és a különböző világrészekből elegendő egzotikus állatot fognak az egyes állatkertek beszállítani. Mi ilyenmire nem is gondolhatunk, egyrészt az utazási nehézségek, másrészt pedig a rossz valutáris viszonyok miatt. Egyetlen melegség az, ha az Állatkert régi lakói visszafizetik azt a sok szeréfényt és gondoskodást, a melyet a háborúban rájuk pazaroltak.

Az állatok ellen nincs is semmi kifogás. Melegen süt a nap és

igen szépen szaporodnak.

Bánó főfelügyelővel mentünk körül a parkban és sok örvendetes ujságot tudtunk meg.

Az Állatkert legféltettebb kincse a viziló pár. Rendes, tisztességes példányok és minden esztendőben szeptemberben pontosan megérkezik hozzájuk az újszülött. Eddig már háromszor fordult ez elő, de mindig valami komplikáció jött közbe és a fióka elpusztult. Az új iövevény nagyon kényes s mindig

a tulságos ápolás ártott meg neki. Az idén elhatározták, hogy nem lesz más óvatossági intézkedés, csak a tavat lecsapolják, nehogy a kis viziló befulladásra a vízbe. A nagy eseményre erősen készülnek, mert eddig csak Londonban sikerült állatkertben vizilóvácskát felnevelni.

Az elefántok között nincs már meg ez a nyugodt egyetértés.

Sziam egyedül éli le életét, legfeljebb az az ujság, hogy egy kissé megnyugodott. Ez a hatalmas állat azért volt olyan izgatott és azért érzéskoskodott olyan sokat, mert állandóan fogfájása volt. Agyarát mind teljesen kitörte s így kínjai megnyhültek, néha már valósággal jókedvű, de ha a közönség nem ad neki eleget enni, megharagszik és a vendégeket hideg zuhannyal hűti le.

Van még egy fiatal elefánt-pár is, mely reményekre jogosít. A fiatal nőtény elefánt már felturta az egész udvart, a minek az a jelentősége, hogy vár valamit, — s e miatt nagy az öröm az Állatkertben.

A milgai antilopokból két párnak van, még csak egy hónap és a kis antilopok a meleg fűvényben fognak ugrálni.

A tevéknél nincs ujság. Az egy esztendő kis tevének már olyan fekete a foga, mintha reggeltől es-

tig cigarettáznék. Ketrecükkel szemben vannak a kecske-antilopok. Négy szép darab, elpusztulástól nem kell félni, mert a generáció fentartásáról állandóan gondoskodnak.

Az Állatkert egy másik féltett kincse az európai bölények csordája.

Valamikor kettő volt belőle, ma már azonban ötven vannak és öt évvel ezelőtt két darabot el is adtunk Hagenbecknek. Európában már csak néhány száz bölény él. Volhíniában az orosz cárnak voltak bölényei, de a bolsevizmus ezt a tenyészetet is elpusztította. Egy-egy bölényért majd félmilliót ígérnek és nem volna rossz üzlet, ha valahol kiszakítanának egy területet és ott tenyésztenék a bölényeket. A terv felmerült és nem lehetetlen, hogy meg is valósul.

Az oroszlanaink majdnem kivétel nélkül itt Budapesten látják meg a napvilágot.

Négy évvel ezelőtt megszületett a Flóri. pompás nőtény oroszlan, az anyja azonban nem volt hajlandó táplálni. Már-már elpusztulás fenyegette, a mikor egy kutya vállalkozott dadának. Flóri nagyon szelíd, meglátszik rajta, hogy kutyatejei nevelték fel, most nagyon dédelgetik, mert néhány hónap múlva megjelenik az új kis oroszlan, a melynek már igazán hal-

vány seitelme sem lesz Afrikáról. Mellette buslakodik Julia, a ki meg már nagyon öreg, tizennyolc esztendő s legfeljebb még három-négy éve van ebből az árnyékvilágból.

A következő rekeszben Pasa büszkélkedik, hatalmas fejét folyton rázza, de a vezető ő róla is elárulja, hogy nemcsak budapesti illetőségű, hanem Budapesten is született.

A majmok nagyon pusztulnak.

Nem bírják a klimát. Hat év óta nincs utánpótlás. Nemcsak az anya gondozza a gyermekét, hanem az apa is, minden nap tetőtől talpig végignyálja a kicsikéket, úgy vigyáz rájuk, hogy a közönség előtt ünneplő köntösben jelenjenek meg.

A hiénáknál is lesz szaporodás. A foltos hiéna az egyetlen, a melynél nem lehet megkülönböztetni a két nemet. Tavaly a hiének rögtön jelfalták a gyermeküket, de a csonk megmaradt. Elvitték az állattani bonetani intézetbe, de még a boncolásnál sem derült ki, hogy az újszülött leány volt-e vagy fiú.

Ott szomorkodik az afrikai farkas, van hat fiatal farkas, sakális akad néhány. Különös nevezetessége az Állatkertnek, a színjátékos szörzetű Aguti, a melyből annyit van, hogy egész Európa állatkertjét el lehetne látni vele.

Három jegesmedvéje van az
Allakertnek, de egyszerre csak
egy látható,

mert valamennyi him és egymást
széjjel tépnék. Egy alkalommal
összeeresztették őket és akkor még
élt a negyedik társuk is. Hárman
nekirohantak s néhány pillanat
alatt felfalták.

Emlékezzünk meg a távollevők-
ről is.

Nincs az Allatkertnek fókája
és zsiráfja és ehhez a listához
csatlakozott most az öreg Szul-
tán halálával a tigrisek csa-
pata is.

A fókák rendszeren tengeri süllőt
kaptak enni, a háboruban azonban
ezek a szállítások kimaradtak. Elő-
ször próbálkoztak azzal, hogy az
Adriából szállítottak tengeri hala-
kat, de a fókáknak az sem volt jó.
Sömört kaptak és mind a tizenhá-
rom hamarosan elpusztult.

A zsiráfok torokgyuladást kap-
tak, az orvos priznicet rendelt.
Hosszu nyakukat minden nap kö-
rülfászlították, de hiába volt minden,
nyeldeklőjük megdagadt és meg-
fuladtak.

Szegény Szultán pedig két hét-
tel ezelőtt szenvedett ki. Ő volt ta-
lán a legöregebb tigrise egész
Európának. Kihullt már minden
foga, csak a szemfogai voltak még
meg, állandóan betegeskedett, szőr-
gombóc került a gyomrába s egy
kis csontdarab átfurta a belét. Az
örök annyira szerették az ártatlan
jó öreg tigrist, hogy majdnem
mindegyik megsiratta. (p. ő.)